

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กมลซัย ตระวนิชนา. 2521. ยาคลอแรม芬ิคอล ใน ยาต้านจุลชีพในสัตว์. กรุงเทพฯ : ชื่อนนท์.
การพิมพ์.

กุลวรา แสงรุ่งเรือง. 2545. สัมมนาปัญหาดักค้างในกุ้งกุลาดำ งานวันกุ้งจันทบุรี มีนาคม 2545.
ศูนย์ศึกษาและพัฒนาการประมงข่าวคุ้งกระเบน. (ม.ป.ท.).

เกรียงศักดิ์ พุนสุข, เยาวภา เจริญกิจนทร์ และสมชาย ธรรมชาติวิวัฒน์ 2528. การศึกษาความเข้มข้น
ตัวสุดของยาปฏิชีวนะ 4 ชนิด ต่อเชื้อ *Aeromonas hydrophila*. วารสารโภคสัตว์น้ำ. 8(1) :
27-38.

คณะกรรมการอาหารและยา, สำนักงาน (อ.ย.). (ม.ป.บ.). เอกสารข้อมูลความปลอดภัย. (ม.ป.ท.).

คงนิต ไชยคำ และยงยุทธ บรีดาลัมพะบุตร. 2537. แนวทางการป้องกันเพื่อลดผลกระทบที่มีต่อสิ่ง
แวดล้อมจากการพัฒนาการเลี้ยงกุ้งกุลาดำแบบพัฒนา. สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
ชายฝั่ง กรมประมง.

จิตรา ชัยวินล และคณะ. 2545. เอกสารประกอบการฝึกอบรม หลักสูตร ระบบการควบคุม/สอบเทียบ
เครื่องวัดและเครื่องทดสอบ Method validation และ internal quality control ของการ
ทดสอบทางจุลชีววิทยา การประมาณค่าความไม่แน่นอนของการวัด Method validation
และ Internal quality control ของการทดสอบทางเคมี วันที่ 9-12 เมษายน 2545. สถาบัน
วิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.

ชลอ ลิ้มสุวรรณ. 2530ก. การใช้ยาต้านจุลชีพในการรักษาโรคสัตว์น้ำ. ใน เอกสารประกอบการ
สัมมนาการเพาะเลี้ยงกุ้งกุลาดำ ครั้งที่ 1 โภคกุ้งทะเลและการใช้เคมีภัณฑ์ ณ โรงเรียนอินพี
เรียล 5 ตุลาคม 2530. (ม.ป.ท.).

ชลอ ลิ้มสุวรรณ. 2530ข. โภคกุ้งทะเลที่มีสาเหตุมาจากการไวรัสและแบคทีเรีย. ใน เอกสารประกอบการ
สัมมนาการเพาะเลี้ยงกุ้งกุลาดำ ครั้งที่ 1 โภคกุ้งทะเลและการใช้เคมีภัณฑ์ ณ โรงเรียนอินพี
เรียล 5 ตุลาคม 2530. (ม.ป.ท.).

ชลอ ลิ้มสุวรรณ. 2543. กุ้งไทย 2000 สู่ความยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
เจริญรุ๊ฟการพิมพ์.

ชูศักดิ์ แสงธรรม. 2541. กุ้งกุลาดำ. นนทบุรี : สำนักพิมพ์ฐานเกษตรกรรม.

ทมยันต์ พฤหัสวันที่ 2530. ยาด้านจุลชีพ. ใน เอกสารประกอบการสัมมนาการเพาะเลี้ยงกุ้งกุลาดำ ครั้งที่ 1 โครกุ้งทะเลและการใช้เคมีภัณฑ์ ณ โรงแรมอิมพีเรียล 5 ตุลาคม 2530.
(ม.ป.ท.).

นิสามณี สัตยาบัน. 2525. ระดับของยาในรีวัมและผลไม่พึงประสงค์ของยาคลอเวนเฟนิคอลในผู้ป่วยไทย. ปริญญาบัณฑิต. ภาควิชาเภสัชวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
บรรจง เทียนส่งรัศมี. 2530. การเพาะเลี้ยงกุ้ง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทศน์.
ปกรณ์ อุ่นประเสริฐ. 2531. เทคนิคการเพาะเลี้ยงกุ้งกุลาดำ. กรุงเทพฯ : ชื่อนนทรีการพิมพ์.
ประจำบ หลักบุล. 2531. การเพาะเลี้ยงกุ้งกุลาดำ. ใน การทำกุ้งกุลาดำ. ภาควิชาวิทยาศาสตร์ทางทะเล คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
ประจำบ, กรม. 2543. สถิติการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลปี 2541. กลุ่มสถิติและสารสนเทศการประมง กองเศรษฐกิจการประมง กรมประมง. (ม.ป.ท.).

ไพบูลย์ พลสุวรรณ. 2545. รายงานสถานการณ์ตลาดกุ้งโลก งานวันกุ้งกุลาดำครั้งที่ 12 วันที่ 13 มีนาคม 2545. (ม.ป.ท.).

มะลิ บุณยรัตผลิน. 2531. อาหารและการให้อาหารกุ้งกุลาดำ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ช่องนนทรี.
มาลินี ลิ้มโภค. 2525. การใช้ยาด้านจุลชีพในสตว์ (ยาปฏิชีวนะ ยาซัลฟ้า และสารปฏิชีวนะ).
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จรัลสนิทวงศ์.

ยนต์ มุสิก, สุริyan ธัญกิจานุกิจ และพรพันธ์ ยุทธรักษานุกูล. 2532. การเปลี่ยนแปลงปริมาณออกซิเจน อัตราการตดต่อของ คุณภาพน้ำ และคุณภาพดินในระบบการเลี้ยงกุ้งกุลาดำแบบหนาแน่น. รายงานเสนอปริษัทกรุงเทพเพาะพันธุ์สตว์น้ำ จำกัด. ภาควิชาเพาะเลี้ยงสตว์น้ำ.
คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ยุพินท์ วิวัฒน์ชัยเศรษฐ. 2545. สัมมนาการรณรงค์ กุ้งໄก่ไทยไว้สารตอกด้าม. วารสารการประมง. 55 (3) พฤหัสภาค-มิถุนายน : 5-9.

ลิตา เรืองແป็น. 2545ก. พิษร้ายของยาคลอเวนเฟนิคอล. นิตยสารสตว์น้ำ. 13(151) : 153-156.
ลิตา เรืองແป็น. 2545ข. ปัญหาสารปฏิชีวนะกับการเพาะเลี้ยงกุ้ง. วารสารการประมง. 55(3) พฤหัสภาค-มิถุนายน : 13-16.

ลัดดา ว่องวิเชียรกล, อัตพงศ์ นาคบัวกุณิณ และอธิ吉 นันทประเสริฐ. 2534. ผลกระทบเนื่องจากการใช้ยาคลอเวนเฟนิคอลในขนาดที่ใช้ในการรักษาต่อระบบโลหิตวิทยาของสูกร. โครงการการเรียนการสอนเพื่อเสริมประสบการณ์ คณะสัตวแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัลลภา คงเพิ่มพูน. 2532. กุ้งกุลาดำ. กรุงเทพฯ : เพรสโปรดักส์.

สมาคมอาหารและยาแห่งประเทศไทย. 2545. ยานภัยชีวะตอกดักห้ามอย่างไรดี. อุลสารสมาคมอาหารและยา
เยื่อแก้ไข้ไทย. ตุลาคม 2545 : 9.

สายสมร คำย่อง. 2524. สารภัยชีวะและปฏิกริยาต่อต้าน. (ม.ป.ท.).

สุเทพ เรืองวิเศษ. 2533. ศัพท์ทางพิชวิทยา. ชั่วสารพิษและสารอันตราย. 1 (มกราคม – เมษายน) : 44-47.

สุรพล วงศ์วัฒน์โนจัน. 2534. สินค้ากุ้งแห่งแข็งเพื่อการส่งออก. วารสารการประมง. 44(1) : 17 – 18.

สุริยัน รัถกิจจาบุรี. 2532. การเปลี่ยนแปลงของปริมาณออกซิเจนในน้ำเลี้ยงกุ้งกุลาดำแบบหนาแน่น. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุวรรณ เหลืองชลธาร. 2528. ความคงตัวของคลอร์าม芬ในยาหยดตา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเภสัชเคมี คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิทย์ ชื่นเดินธุ. 2531. การเลี้ยงกุ้งแบบบัวและกุ้งกุลาดำ. กรุงเทพฯ : เรื่องแสงการพิมพ์.

หน่วยวิจัยธุรกิจ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์การเกษตรและทรัพยากร คณะเศรษฐศาสตร์. 2543. การวิเคราะห์เศรษฐกิจการผลิตกุ้งกุลาดำ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

หัสนัย กองแก้ว. 2531. หลักการสร้างบ่อเลี้ยงกุ้งกุลาดำ. วารสารการประมง. 41(4) : 371-378.

อมรรัชย์ สมเจตน์เลิศเจริญ. 2545. ความเป็นจริง ปัญหาตอกดักในกุ้ง. กุ้งและเชิงนิเวศ. 7(15) พฤษภาคม : 9-14.

อาร์ต ศิริมัง. 2530. เอกสารประกอบคำบรรยายเรื่องวิธีการการตรวจหาสารเสียเหลืองสัดวันในประเทศไทย. คณะกรรมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, กรุงเทพฯ : คณะกรรมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ.

ภาษาอังกฤษ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

Aerts, R.M.L. 1989. Liquid chromatographic determination of chloramphenicol residue in meat : Interlaboratory study. J. ASSOC. OFF. ANAL. CHEM. 72(4) : 570-576.

Becheiraz, M., Haldemann, A., and Etter, R. 1983. Liquid chromatographic determination of chloramphenicol residue in milk , eggs, meat and fish. Mitt. Geb. Lebensmittelunters. Hyg. 74 : 147-155.

Bjorklund, H., Bondestam, J. and Bylund, G. 1990. Residues of oxytetracycline in wild fish and sediments from fish farms. Aquaculture. 86 : 359-367.

- Bjorklund, H.V., Rabergh, C.M.I. and Bylund, G. 1991. Residues of oxolinic acid and oxytetracycline in fish and sediments from fish farms. Aquaculture. 97 : 85-96.
- Budavari, S., O'Neil, M.J., Smith, A. and Heckelman, P.E. 1996. The Merck Index. New Jersey : Merck & Company.
- Caniou, I. 1995. Determination of chloramphenicol residues in meat samples by high performance liquid chromatography. Journal of liquid chromatography. 18 (17) : 3519-3527.
- Capone, D.G. 1996. Antibacterial residues in marine sediments and invertebrates following chemotherapy in aquaculture. Aquaculture. 145 : 55-75.
- Chang, C.S., Tai, T.F. and LI, H.P. 2000. Evaluating the Applicability of the Modified Four-Plate Test on the Determination of Antimicrobial Agent Residues in Pork. Journal of Food and Drug Analysis. 8(1) : 25-34.
- Coyne, R., Smith, P. and Moriarty, C. The Fate of Oxytetracycline in the Marine Environment of A Salmon Cage Farm. Ireland : Department of Microbiology.
- CRC. 1998. CRC Handbook of Chemistry and Physics. CRC Press LLC, Washington, DC
- Dajani, A.S. and Kauffman, R.E. 1981. The Renaissance of Chloramphenicol. Ped Clin N.Am. 28(1) : 195-202.
- Danish Environmental Protection Agency. 1998. Environmental Assessment of Veterinary Medicinal Products in Denmark[Online]. Available from : http://www.mst.dk/homepage/default.asp?Sub=http://www.mst.dk/udgiv/publication s/2002/87-7944-971-9/html/kap03_eng.htm. [2002, September 28]
- EURO-DIAGNOSTICA. Chloramphenicol EIA. The Netherlands.
- Hamscher, G., Sczesny, S. and Nau, H. 2000. Tetracycline and Chlortetracycline Residues in Soil Fertilized with Liquid Manure. A project of Earth Summit Watch.
- Herwig, N. 1979. Handbook of Drugs and Chemicals Used in the Treatment of Fish Diseases. Springfield : Charles C Thomas.
- HSDB. 1995. Hazardous Substance Data Bank[Online]. Available from : <http://toxnet.nlm.nih.gov/cgi-bin/sis/htmlgennaHSDB>. [2002, August 11]

- Jacobsen, P. and Berglind, L. 1988. Persistence of Oxytetracycline in sediment from fish farms. Aquaculture. 70 : 365-370.
- Johannes, B., Korfer, K.H., Schad, J., and Ulbrich, I. 1983. Residue of chloramphenicol in pigs and hens. Arch. Lebensmittelhyg. 34 : 1 – 7.
- Kerry, J., et al. 1996. Spatial distribution of oxytetracycline and elevated frequencies of oxytetracycline resistance in sediments beneath a marine salmon farm following oxytetracycline therapy. Aquaculture. 145 : 31-39.
- Kutter, R., Jahr, D., and Stritzinger, H. 1982. Determination of chloramphenicol residue in calf. Fleischwirtschaft.. 62 : 515-516.
- Merck. The Merck Index, 10th edition. 1983. New Jersey : Merck & Company. 2035.
- Malik , V.S. 1972. Chloramphenicol. In : Advances in Applied Microbiology. New York : Academic Press : 297-331.
- Oski, F.A. 1979. Hematologic consequences of chloramphenicol therapy J. Ped. 94 : 515-516.
- Petz, M. 1983. Detection of chloramphenicol residue in food samples using high performance liquid chromatography. Z. Lebensm. Unters. Forsch. 176 : 289-293.
- Samuelson, O.B. 1989. Degradation of oxytetracycline in seawater at two different temperatures and light intensities, and the persistence of oxytetracycline in the sediment from a fish farm. Aquaculture. 83 : 7-16.
- Samuelson , O.B., Torsvik, V. and Ervik, A. 1992. Long-range changes in oxytetracycline concentration and bacterial resistance towards oxytetracycline in a fish farm sediment after a medication. Sci. Tot. Environ. 114 : 25-36.
- Sander, P. 1991. Liquid chromatographic determination of chloramphenicol in calf tissues : Studies of stability in muscle, kidney, and liver. J. ASSOC. OFF. ANAL. CHEM. 74(3) : 483-486.
- Sczesny, S. 2001. Analysis of tetracyclines in environmental and food samples using a selective Extraction procedure and a sensitive detection system by coupling HPLC with a Microbiological assay and tandem mass spectrometry[Online].

Available from : http://elib.tiho-hannover.de/dissertations/sczesnys_2001.pdf.
[2002, May 5]

- Shih, I.K. 1971. Photodegradation products of chloramphenicol in aqueous solution. J. Pharmaceutical Sciences. 60 : 1889-1890.
- Singer, C.J. 1984. The biological significance of chloramphenicol residues in the environment. New Jersey : The State University of New Jersey.
- Somjetlerdcharoen, A. 2002. Chloramphenicol concerns in shrimp culture. Aquaculture Asia. 7 : 51-54.
- Szulezewski, D. and Eng, F. 1975. Chloramphenicol. In : Analytical Profiles of Drug Substance. New York : Academic Press : 47-90.
- United States Adopted Names (USAN). 1984. the USP dictionary of drug names. United States : United States Pharmacopeial Convention. : 101-102.
- Van der Stroom – Kruyswijk, J.H., Van Gend, H.W, and Kommerij, R. 1983. Residue of chloramphenicol in milk. Tijdschr. Kiergeneeskdl. 108 : 145-147.
- Wal, J.M., Peleran, J.C., and Bories, G.F. 1980. Analysis of chloramphenicol in milk using liquid chromatography. J. Assoc. Off. Anal. Chem. 63 : 1044-1048.
- Willis, C. 1999. Detection of antibacterial agents in warm water prawns. Communicable disease and public health. 2 : 3 .

ภาคผนวก

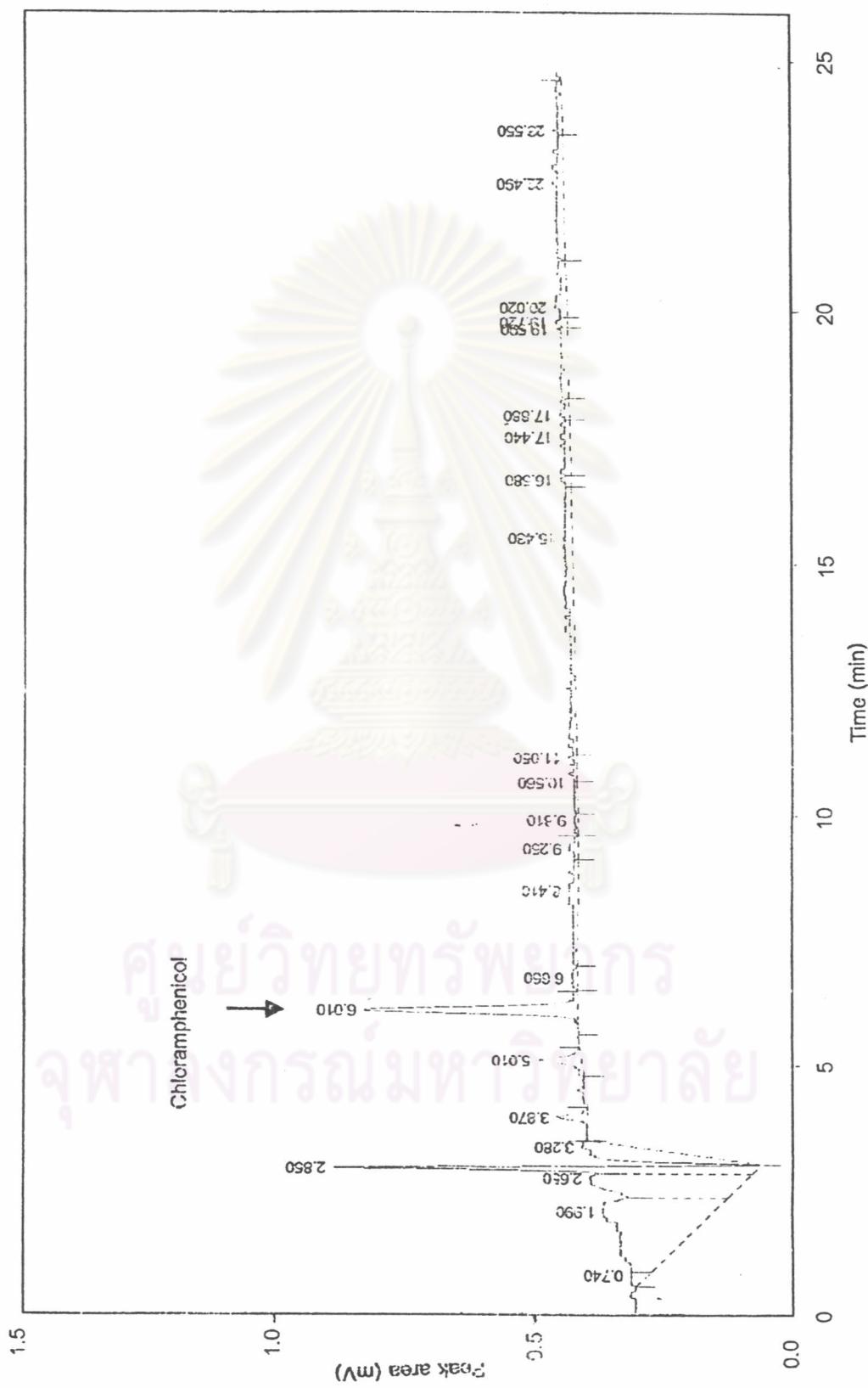
ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

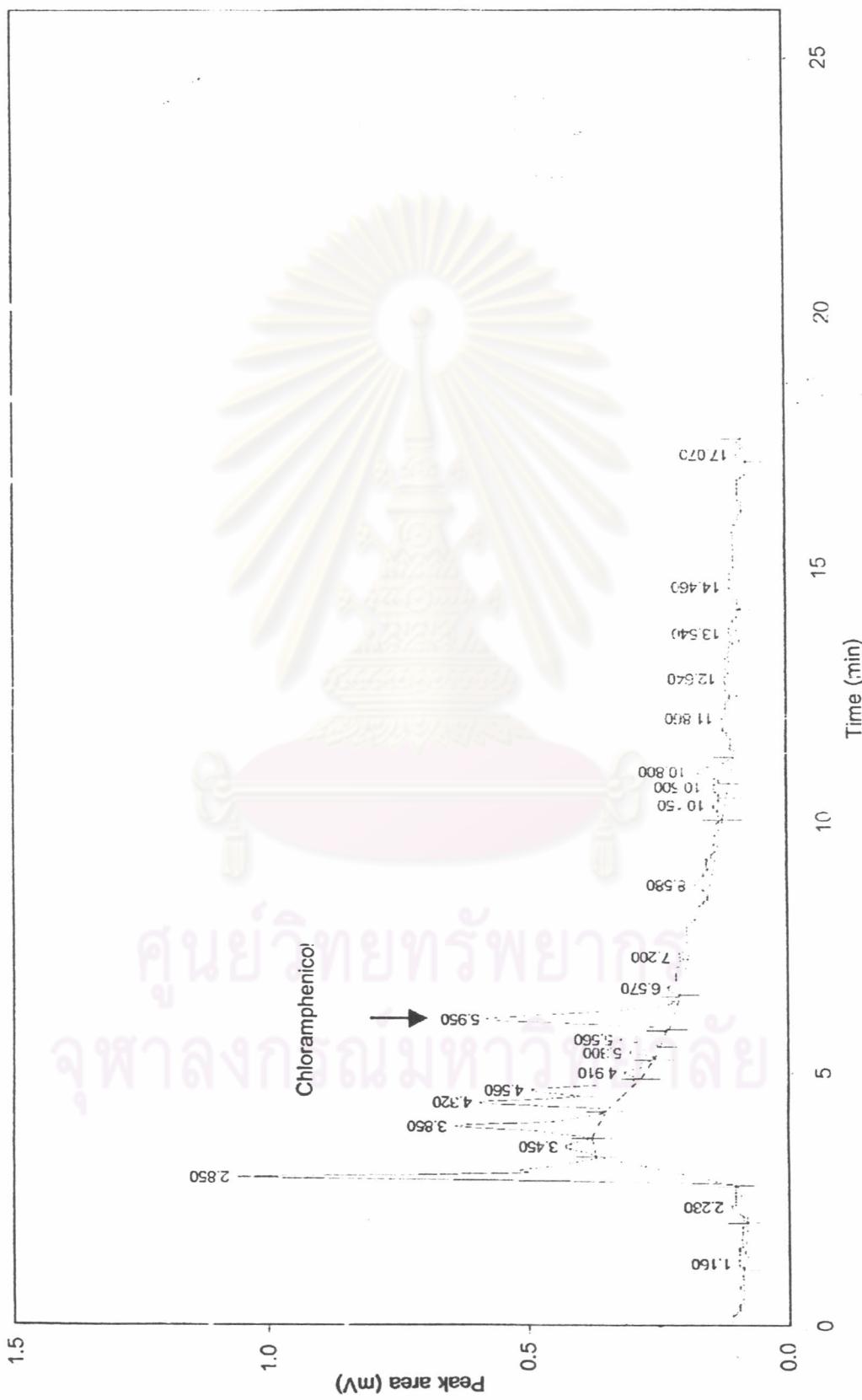
ព័ត៌មានក្រោមពេលវេលាដែលបានបង្ហាញ

សុនីវិទ្យាពាណិជ្ជកម្ម^១
សាស្ត្រពិភាក្សាប្រជាជាតិ^២

សាស្ត្រពិភាក្សាប្រជាជាតិ

รูปที่ 1 ตัวอย่างограмมาที่ได้จากการฉีดตัวอย่างชุดของสารตัวอย่างที่ต้องการตรวจหา เช่น ยาแล้วมีผลลัพธ์ 0.1 มิลลิกรัมต่อซิลิลิลิตร

รูปที่ 2 ตัวอย่างทดสอบการแยกของยา chloramphenicol ด้วย HPLC ที่ต้องการความแม่นยำ 0.1 มิลลิกรัมต่อเม็ด ทราบเมื่อวันที่ 27 กันยายน พ.ศ. 2551

ตัวอย่างในการแยกยา chloramphenicol และ metabolites ในตัวอย่างที่ได้จากการบดปั่นของพืชที่หั่นต้มในราก 0-2 เซนติเมตร ที่หั่นต้มในราก 0-2 เซนติเมตร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศูนย์วิจัยรัพภาน
ที่ ๔๗ ห้องปฏิบัติการเคมีชีวภาพ คณะเคมี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสุวิมล กฤชณะสุวรรณ เกิดเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2521 ที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2542 และ ในปี พ.ศ. 2543 ได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2545

คุณวิทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย